

PARS PRIMA

CAPITVLVM I

Die 17. m. Iul. a. 1738 Iohannes Baptista Grenulius nascitur loco totius Regni FrancoGallici foetentissimo, i.e. in Parisino foro victuali, quod stratum est loco Cœmeterii Innocentium. Mater sub tabernulæ piscariæ mensa sedens postquam Grenulium peperit, nervo umbilicari dissecto infantulum una cum mesenteriis piscium abicere vult. At Grenulius clamore sublato servat vitam sui ipsius, matris perdit, quæ infanticidii accusata capitis damnatur.

13

Sæculo octavo decimo in Francogallia vixit unus ex hominibus ingeniosissimis et atrocissimis illius ætatis ingeniosorum atrociumque minime egenæ. Huius viri historia hic narretur. Qui appellatus erat Iohannes Baptista Grenulius ; nomen eius contra ac nomina aliorum monstrorum ingeniosorum, qualia fuerunt de Sade, Saint-Just, Fouché, Bonaparte eqs., hodie in oblivione iacet, at certe causa non in eo est, quod Grenulius ab illis tenebrionibus famosioribus arrogantia, contemptu hominum, turpitudine, uno verbo, impietate, superatus sit, sed quod ingenium eiusdem studiumque unicum conclusa erant in regionem, cuius in historia non relinquuntur vestigia : in regnum volatile odorum. Tempore, de quo hic loquimur, in urbibus dominabatur foetor, qualem nos homines moderni vix possumus animo fingere. Foetebant viæ fimum, foetebant aulæ posticæ urinam, foetebant scalaria lignum putridum et merdas rattorum, coquinæ brassicam corruptam et adipem vervecinum ; conclavia aere parum perflata pulverem putidum, cubicula linteos pannos pingues et plumeas culcitas umidas et matellarum fragrantiam acido-suavem. E caminis foetebat sulphur, ex officinis coriariis foetebant lixivia caustica, e laniatoriis foetebat sanguis coagulatus. Homines autem foetebant sudorem et vestes illotas ; ex ore foetebant dentes cariosos, e stomachis

14

sucum cepearum et ad corpora, si non iam fuerunt iuvenes, caseum veterem et lac acidum et tumores. Foetebant flumina, foetebant plateæ, foetebant ecclesiæ, foetores erant sub pontibus et in palatiis. Foetebat tam agricola quam sacerdos, tam socius fabri quam uxor, foetebant omnes nobiles, ipse rex foetebat, tamquam bestia rapax foetebat, et regina tamquam capra vetula, tam æstate quam hieme. Nam sæculo octavo decimo cum bacteriorum vis cariota adhuc nullo modo terminaretur, nulla erat actio humana, neque constructiva neque destructiva, nulla significatio animantis germinantis aut dilabentis, quin comitaretur foetore.

Scilicet foetorem maximum fuisse Parisiis, nam Parisii fuerunt urbs Francogalliæ maxima. Intra Parisios autem fuit locus, ubi foetor perquam infernaliter dominabatur, inter Viam Ferrorum et Viam Ferrariæ situs, Cœmeterium Innocentium. Eodem enim per octingentos annos allati erant mortui Hospitalis Dei parœciarumque circumiectarum, per octingentos annos diem de die cadavera carris eodem avecta in foveas longas infusa erant, per octingentos annos in conditoriis et ossariis ossicula unum in aliud structa erant. Postea demum, brevi ante Revolutionem Francogallicam, cum nonnullæ fossæ cadaverales periculose corruissent et foetore cœmeterii redundantis effectum esset, ut accolæ non solum lamentarentur, sed etiam concitarent germanas seditiones, cœmeterio tandem concluso et eruto miliones ossium et calvariarum vatillis ingesti sunt in catacumbas Montis Martyrum ; cœmeterii autem loco stratum est forum victualium.

Ibidem, loco totius regni foetentissimo, d. 17. m. Iul. a. 1738 natus est Iohannes Baptista Grenulius. Dies fuit unus ex anni æstuosissimis. Sole circa cœmeterium gravissime æstuante in angiportus propinquos impressi sunt nidores cadaverini, qui olebant melones putridos et cornu combustum. Doloribus

parturiendi incipientibus mater Grenulii ad tabernulam piscariam iuxta Viam Ferrorum constituta desquamabat alburnos antea exenteratos. Hi pisces, qui dicti erant mane demum e Sequana hamati esse, iam foetebant tam vehementer, ut odor eorum prævaleret odori cadaverino. Sed mater Grenulii neque sensit odorem piscium neque cadaverum, nam cum eius nasus esset eximie hebetatus, tum dolebat et dolore corporis inhibita erat, ne quos perciperet pulsus externos. Nihil optabat nisi ut quam maturime finirentur dolores et partus tædiosus. Qui ei erat quintus. Antea semper pepererat infantes mortuos aut semimortuos, nam caro sanguinolenta ibi edita non multum distulerat a mesenteriis piscinis ibi iam positis neque multo fuerat animatior, et vespere vatillis omnia in unum congesta carroque ad cœmeterium aut deorsum ad flumen vecta sunt. Mater Grenulii autem talia etiam eo die expectans, mulier adhuc iuvenis, viginti quinque fere annos nata, adhuc satis bella, adhuc omnibus dentibus, adhuc capillis nonnullis instructa, præter podagram et syphilidem levemque tabem nullo morbo graviore affecta; adhuc sperans se vivere posse per longum tempus, fortasse per quinque vel decem annos, et fortasse aliquando nupturam et uxorem fabri vidui aut similis viri honorabilem germanos infantes parituram esse... mater Grenulii optabat, ut omnia iam essent finita. Cum autem partus premeret, mulier nate incoxavit sub mensam laniariam ibique peperit, sicuti antea iam quater fecerat, et cultro piscario dissecuit nervum umbilicarem entis modo nati. Tum eadem per æstum et foetorem – quem percipiebat vexantem et sopientem tamquam liliatum aut conclave angustum narcissorum plenissimum – animo relicta seorsim mediam in viam cecidit ibique cultrum manu retinens mansit prostrata.

Inde clamores, concursatio, arcessiti sunt astyphylaces. Mulier

16 adhuc cultro manui imposito in via iacens lente respiscit.

Quid ei factum esset ?

« Nihil. »

Quid cultro faceret ?

« Nihil. »

Unde veniret sanguis gunnis eius illitus ?

« E piscibus. »

Ea surgit, cultrum abicit, abit se lautum.

Tum contra opinionem partus sub mensa lanitaria incipit clamare. Quæritur, sub examine muscarum, inter mesenteria et capita piscium decisa invenitur et extrahitur infans neonatus. Ex officio idem traditur nutrici, mater comprehenditur. Cum autem mulier sine mora confiteatur se illum fetum certe non curaturam fuisse, dum creparet, neque se ceteros quattuor curavisse, causa dicta nonnullis septimanis post in Platea Riparia mulieri infanticidii multiplicis damnatæ caput est abscisum.

Usque ad id temporis nutrix iam ter erat mutata. Nulla voluit eundem curare diutius nonnullis diebus. Dicebant infantem esse nimis avidum, eundem tanti sugere quanti duos alios, aliis pueris lactantibus lac ideoque sibi, nutricibus, quæstum auferre, quia lactatio quæstiosa esse non posset, si unus tantum lactaretur. La Fosse autem, officarius quidam astynomicus, huius rei ad officium suum pertinentis mox pertæsus voluit curare infantem ferendum ad receptaculum infantium orbatorum atque expositorum in Via Sancti Antonii exteriori situm, unde cottidie infantes transportabantur in magnum orphanotropheum publicum Rotomagense. Hi infantes, quia a phalangariis transportabantur cophinis e libro textis, quibus parsimoniæ causa maximum deni lactantes simul infarciebantur ; quia ideo portio in itinere morientium perquam magna erat ; quia ea de causa phalangarii iussi erant non transportare lactantes nisi baptizatos et testimonio transportandi officia-

li instructos, cui Rotomagi sigillum imprimendum esset ; quia Grenulius infans neque baptizatus erat neque eidem adhuc nomen erat impositum, quod ex officio poterat inscribi testimonio transportandi ; quia præterea astynomicos dedecuit ad portas receptaculi infantem ἀνωύμως exponere, quo facto cetera negotia officialia non iam fuissent agenda... quia ergo complura negotia grapheocratica atque administrativa videbantur necessaria esse ad infantem deportandum et properato opus erat, La Fosse officarius astynomicus a proposito suo destitit præceptumque dedit, ut apocha recepta puer traderet aliquibus officialibus ecclesiasticis, ut iidem eum curarent baptizandum et decernerent, quid de eodem fieret. In monasterio Sancti Mederici iuxta Viam Sancti Martini sito astynomici defuncti sunt eius cura molesta. Baptizatus est Iohannes Baptista appellatus. Cum autem eo tempore abbas hilaris esset et ærarium eleemosynarum nondum esset exhaustum, infans non est Rotomagum deportatus, sed sumptibus monasterii pappare situs est. Quem ad finem infans iuxta Viam Sancti Dionysii traditus est nutrici, cui nomen fuit Iohanna Bussia et quæ pro laboribus suis interim accepit trinos Francos in septimana.